

ת"פ 20816/04 - מדינת ישראל נגד חביב שחادة

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 15-04-2016 מדינת ישראל נ' שחادة
בפני כבוד השופט שלמה בגין

מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות חיפה באמצעות עו"ד מיטל אוחזין	המאשימה
	נגד
חביב שחادة ע"י הסניגורייה הציבורית באמצעות עו"ד אולג פריגין	הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום:

לפי כתב האישום, בתאריך 15.4.12, סמוך לשעה 12:45, בפינת הרחובות שדר' בן גוריון והמגנים בחיפה, בחניון רכבים, התפרץ הנאשם בכונה לגנוב, לרכב חונה, המוחזק על ידי תמייר בذر (להלן: "המתלון"), יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, באופן שהשניים ניצזו שמשת דלת הרכב, רכבו מעל הרכב והחדירו חלק מגופם אל פנים הרכב, דרך השמשה שנופצה.

בהמשך כאמור ובאותן נסיבות, גנבו הנאשם הרכב, בצוותא, מפנים הרכב, את תיקו של בעל הרכב, על תכולתו, (אווזניות/מטרען לטלפון נייד/חולצת/מסמכים אישיים), באופן שנטלו את התקיק מקומו ברכב ועצב עמו את המקום כהם מתכוונים בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילית קבע מהמתלון.

הנאשם הואשם כאמור בביצוע עבירות של פריצה לרכב בכונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 341ו סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז 1977

תשובה הנאשם לכתב האישום וגדיר המחלוקת:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין פליליים

הנאשם טען במאzuות בא כוחו, כי לא היה במקום ולא ביצע את העבירה. לדבריו, בשעה הנקובה בכתב האישום היה בቤתו או במסעדת "שווארמה פורד". הוא היה שם בלבד, אך בבית הוא היה עם אביו. לטענתו, טענת האליבי שהעליה, לא נבדקה על ידי הרשות החקורת.

בחומר הראיות מצויות תמונות ובן תמונה של שני בחורים בזירת הפשע. גדר המחלוקת נוגעת בעיקר לשאלת יכולת הזיהוי של הנאשם מתוך אחת התמונות שצולמה ע"י עד ראייה שנכח במקום, בה נראה צדדיתו של בחור, שנמצפה על פי הטעון (ע"י העד שצילם את התמונה), יחד עם אחר, בזירת הפשע.

ראיות התביעה:

המשטרה העידה את השוטרים המעורבים בחקירה האירוע וכן את המתلون. כמו כן, הוגש מסמכים שערכו השוטרים המעורבים באירוע, ותמונות שצולמו מהተעדות שני בחורים באותו חניון בעת ההתפרצויות, כאשר על פי טענת התביעה, אחד מהם הוא הנאשם.

נפרש להלן את התשתית הראיתית שהניחה התביעה בפני בית המשפט, ולאחריה את התשתית הראיתית שהניחה הנאשם, ולאחר מכן לעבור לנתח עובדתי ומשפטי של הדברים.

עדת התביעה השוטרת שושי דרור - העדה ניללה את החקירה בראשיתה, היא גבתה ארבעה מזכירים שסומנו ת/1 עד ת/4, וגבתה את הודיעתו של המתلون. לאור טענת האליבי שהעליה הנאשם בחקירה, הורתה השוטרת לגשת ל"שווארמה פורד", על מנת לבדוק אם קיימות מצלמות במקום, ולתפוס את סרט הצלום בזמן הרלוונטיים להתפרצויות. כמו כן, הורתה לחוקרים לגשת לאיזור ההתפרצויות, לחניון, על מנת לבדוק האם גם שם יש מצלמות, ובמידה וכן, לתפוס את הסרטונים בזמן הרלוונטיים להתפרצויות (עמ' 4 שורות 10 עד 14 וכן ת/4). יzion, כי בחומר הראיות שהניחה התביעה בפני בית המשפט, לא נמצא סרטונים כאמור.

עד התביעה השוטר דמיר קושניר - השוטר הינו בלש בתקנת חיפה וערך מספר מסמכים הנוגעים לתיק, ת/5 עד ת/8. כמו כן תפס חליפת טרנינג שסומנה כמוצג ת/9. לדבריו, במועד הנקוב בכתב האישום היה במשמרות וקיבל תמונה בקבוצת הוואטסאפ המשטרתי. הוא זיהה את הנאשם באותה תמונה ספציפית שנשלחה לו, כאשר בד בד מודיע לו אותו מקור שליח לו את התמונה, שהוא זיהה את הנאשם כמי שהתרץ לרכב. במקביל, התקבל אירוע בתקנת המשטרה על מודיע שזיהה שני חשודים, שהתרցו לרכב בחניון, ברח' מגינים. אותו מודיע הצלח לצלם את החשודים וכאמור שלח את התמונה לשוטרים והשוטר קושניר זיהה כאמור את הנאשם באחת התמונות.

לענין זיהוי הנאשם, הבahir השוטר קושניר, כי הוא זיהה את הנאשם הוואיל והוא מכיר אותו מעבודתו כחוקר. לפיכך, הגיע השוטר קושניר יחד עם שוטרים נוספים, לדירה בה מתגורר הנאשם יחד עם הוריו, ולאחר שניתן להם אישור להיכנס לבית על ידי אביו של הנאשם, וכן אישור לבצע חיפוש בהסכמה, תפס השוטר קושניר את חליפת הטרנינג אותה

לבש, לפי החשד, הנאשם בעת האירוע נוכח המידע שהתקבל מאותו מודיעע (עמ' 5 שורות 1 עד 6).

השוטר קושניר הוסיף וציין כי הוא תפס את חליפת הטרנינג במקלחת. מדובר היה בחליפת טרנינג מכנסי אדים בצבא שחור והחלק העליון של החליפה, היה תלוי במקלחת. המכנסיים היו רטובים. כן ציין, כי באותו יום היה גשם. בהמשך קיבל הנחיה לעצור את הנאשם בחשד להתרצות לרכב והוא עיכב את הנאשם לחקירה בתחנת המשטרה.

מצוין, כי חליפת הטרנינג, הוצגה לבית המשפט במהלך עדותו של השוטר קושניר ואף תוארה לפרטי פרטים (ראה עמ' 5 שורות 22 עד 24).

מצוין, כי חלק ניכר מהחקירה הנגדית של השוטר קושניר ושל יתר השוטרים שקיבלו או זיהו באמצעות הוואטסאפ את הנאשם, הקדיש הסניגור המלומד, לשאלת הנוגג בבלתיו לקיום קבוצת וואטסאפ ובמסגרתה להעביר מידעים שונים.

השוטר קושניר הבHIR, כי מדובר בקבוצה המונה כ-20 בלבד ובנוסף קיימות קבוצות נוספות, וב██ הכל כ-3 קבוצות. האחת, היא קבוצה הנוגעת להחלפת מידעים קשורים לעבודה, והיתר הן קבוצות שלא שייכות לעובדה המשטרתית המהוות השוטפת. הקבוצות נעשו על מנת להעביר מסרים ומידע הנוחוצים לעובדה השוטפת של הבלשים, כן למשל, אם בלש אחר נזקק לתיאור של חשוד, הוא מעביר בקבוצת הוואטסאפ את פרטיו של החשוד ליתר החברים, ומתקבל את התיאසותו של מי שמכיר את אותו חשוד.

עד התביעה השוטר מר שצמן אלכס - שימש כחוקר בתחנת חיפה. הוא גבה עדויות שונות בגין אירוע, כמו כן צרב 3 תמונות מהטלפון הנייד לדיסק - (ת/11). מצוין, כי הסניגור התנגד להגשת התמונות באמצעות עד זה, וטען כי התמונות אינן קבילות, כמו גם הדיסק אליו נצרכו התמונות. בית המשפט קיבל את הדיסק כראיה, לאחר שהעדר מסר בעדותו כי הוא משקף תכנים שלפי עדותו של השוטר, הוא זה שהוריד וצраб אותם על גבי הדיסק.

בעדותו מסר השוטר שצמן, כי קיבל תמונות של הנאשם בוואטסאפ, ושמր אותן בטלפון שלו. את אותן תמונות הוא צרב על דיסק. על הדיסק הוא ציין את פרטי זהותו ורשם "תמונות חשודים". עם זאת, לא ציין פרטי מזהים נוספים כמו שם החשוד, מספר האירוע ותאריך, אך הדגיש בעדותו כי זהו הדיסק שקשרו לאירוע ההתרצות. הוא קיבל מהמודיע תמונות בוואטסאפ, צרב אותן על דיסק וככינס אותן לתיק החקירה. הדיסק היה ריק מתוכן טרם הצריבה, ורק התמונות הרלוונטיות לאירוע נצרכו אליו. הוא אכן לא רשם פרטי זהוי על גבי הדיסק, אך רשם מזכיר מה יש בתוך הדיסק, כך שאין חשש לערבות חומרים והכנסת תוכן שאינו רלוונטי לתיק החקירה נשוא כתוב האישום. הדיסק עצמו נמצא במעטפה, אשר סומנה בתוך תיק החקירה, וכן שיר לחומר החקירה הרלוונטי.

גם עד זה התבקש על ידי ההגנה להתייחס לאוthon קבוצת וואטסאפ מشرطית, כמה חברים הם מונחים, מה המידעים שנשלחים באמצעות אותן קבוצות. העד התייחס לכך בהרחבה, והסביר כי ישנה קבוצה שעוסקת בפשעים. הוא שלל את טענת הסניגור, לפיה במסגרת אותה קבוצה קיימות תמונות של חשודים שונים. לא מדובר בקבוצה של תחנת חיפה,

שבה מפיצים תמונה "מי מכיר מי יודע" אלא בקבוצה שנוגעת לפשעים, תוך עדכון הגורמים הרלוונטיים על הארכות מעורר ומסרים אישים שעוברים בין השוטרים, כמו, מזל טוב לימי הולדת וכדומה.

העד הדגיש כי על מנת למנוע טעויות כך שתמונה חשוד תעבור לאירוע הפסיכי הרלוונטי אליו, ברגע שהוא מקבל תמונה של חשוד רלוונטי לתיק, הוא מביט בתמונה, ושומר אותה בניד שלו (עמ' 13 שורות 4 עד 7). בנוסף, הוא חקר את המודיע ועשה הצלבה בין התמונות שקיבל בטלו הנייד לבין עדותו, שם אומר המודיע שהוא מעביר לו באותו רגע תמונות של אותו חשוד בהתרצות, לטלפון הנייד של השוטר, כולל השם של החשוד (עמ' 13 שורות 12 עד 14).

אשר לטענת האלבוי שהעללה הנאשם, הבHIR השוטר שצמן כי זכור לו כי בחקירת הנאשם הוא העלה טענה שהוא "היה עם אנשים". הוא התבקש למסור פרטים של אותם אנשים, ולהראות היכן לבדוק היה, על מנת שהמשטרה תוכל לאמת או לשלול את האלבוי לו טען. אך, הנאשם לא מסר שמות של אנשים, ולא נידב פרטים נוספים מעבר לטענה הכללית שמסר במשטרת, וכן, הבHIR השוטר שצמן כי בהעדר פרטים מדויקים, לא ניתן להגיע למצלמות הרלוונטיות, שכן מדובר ברחוב סואן, עם הרבה מבלים, ולא שעות מדויקות ומיקום ברור מצד החשוד, לא ניתן היה למקד את החיפוש אחר אותם סרטונים המתרחשת במקום, שכן זה בלתי מעשי להויר עשרות שעות צפיה בלי עזרת החשוד (עמ' 13 שורות 21 עד 25).

למשמעותם אלה, הטיח בו הסניגור כי בחקירת הנאשם הוא מסר שהוא ליד "שווארמה פורד" ברחוב יפו וגם מסר את השעות. בהזדמנות נוספת, הוא נ查קר שוב ומסר שוב, את מיקומו באותו עת ב"שווארמה פורד". גם החוקרת שושי דרור, ביקשה לגשת ל"שווארמה פורד" ולבדוק את המצלמות בין השעות 10:00 עד 12:00, כך שהטענה שה הנאשם מסר פרטים מעורפלים ולא מדויקים, אינה מדויקת. השוטר שצמן השיב לכך כי טענה כללית כי הנאשם היה בשעות מסוימות במקום מסוימים, מבליל להגיד היכן בדוק היה, לא אפשרית בדיקה. הוא נשאל באחת החקירה, ואמר שהוא היה שעטויות במקום מסוימים, לא רצה למסור את פרטיםיהם, לא רצה למסור את פרטייהם, כך שלשיטתו יש הבדל אם הנאשם עם אנשים. אשר התבקש למסור את הפרטים שלהם, לא רצה למסור את פרטייהם, וכך שלשיטתו יש הבדל אם הנאשם אומר "עמדתי בכניסה" או שהוא אומר שהוא "באייזור מסוים", שכן יש יותר ממצלמה אחת, וכן בטוחו הזמן האמור, ניתן הגיעו בין 6 ל-8 שעות צפיה. על כן, בגלל הגרסה המעורפלת והכללית של הנאשם, אשר סירב לנקיוב במיקום מדויק ובמקומות אחרים היה, קשה היה לבדוק את טענותו. בחקירתו החוזרת, הוסיף והבהיר השוטר שצמן, כי הנאשם מסר בחקירתו שווארמת פורד הייתה סגורה והוא לא היה במסעדה, אלא טען שהוא "באייזור" והסתתר מפני הגוף. لكن, לא היה מה לבדוק בשווארמת חזן את המצלמות (עמ' 15 שורות 1 עד 3).

עד הראייה מר יהושע יעקוביאן - נכח בחניון נשוא כתב האישום, והבחן בשני חשודים, בעת ביצוע ההתרצות וצילם אותם במקום, תוך שהוא מזעיק את המשטרה. העד מסר כי הוא בזמן הרלוונטיים לכתב האישום היה באיזור המושבה הגרמנית, בחניון ציבורי. הוא נכנס לחפש חניה והבחן בשני בחורים צעירים, שנראו לו חשודים, נוכח התנהוגותם. הם פטרלו שם בצורה "חשודה", הבינו לטור רכבים, והעד חשב שהם מחפשים את הרכב שלהם, אך התנהוגותם עוררה את חשדו. וכן, לא עזב את המקום ובחר לעקב אחריהם.

כשהוא התקרב וחילף על פניהם, הם עמדו, וחיכו שייתרחק. הוא השלים את הסיבוב, והמשיך לחפש חניה, אך מכיוון שהဏוגותם נראה היה לו חשודה, הוא חזר לעשות את הסיבוב שוב פעם, כדי לראות מה זוממים השניים. הוא הדגיש כי

מדובר ביום גשם וסגורי, ולכן לא ברור מה היה לשני הבוחרים הצעירים לעמוד ולחשוף בחניון. הוא הבחן שהם משוטטים בין הרכבים, ואשר מצא חניה, החנה את רכבו, יצא להביט בהם. הוא התקרב על מנת שיכל לראות ביביר מה הם זוממים, אך לא הצליח "לראות תמונה מלאה", ככלונו אך ראה שהם מתקרבים לרכב "מהצד של הנהג". אחד החשודים, עמד והבט לצדדים, על מנת לראות שהשתח פניו, והשני, רכן לעבר חלון הרכב.

בכל הנוגע לפרטי לבוש, ציון, כי אותו חשוד שרכן לעבר הרכב, לבש קפוצין שחור. לאחר שהבחן במליליהם, נרתע, נכנס לפאניקה, ולקח כמה צעדים לאחריו. הוא הבחן שהם מתקרבים אליו, لكن נכנס לרכב ועשה עצמו מדבר בטלפון הנייד, תוך שהוא מצלם את השניים, כשהם מתקרבים אליו. לאחר מכן, הבחן שאחד מהם מרוקן חפצים מטען תיק, לפניו זהה, לא הבחן שיש עליהם תיק. הוא ראה אותם מחזיקים תיק, שנראה כמו של סטודנטים בטכניון, וכשהם התקרבו אליו הוא צילם עוד תמונה, ותמונה נוספת כאשר התרכקו ממנו. השניים יצאו מהחניה, חצו את הרחוב כאשר בצדיהם אליו הוא צילם עוד צילום ועוד תמונה תיק שנייה. אחד החשודים הרים את הפח, וזרק פנימה את אותו תיק שנשא עליו, בו הבחן העד, כשהשניים היו בחניון, והשניים הלכו לדרכם.

אר עוד טרם שהם הגיעו לפחים, התקשר העד למשטרת. הוא סבר שהמשטרה תגיע מיד למקום, ולכן המתין בחניון ולאחר כ-5 עד 10 דקות הגיעו המשטרת. הוא הסביר לשוטרים שראה כיצד פורצים לרכב, והוא מאוד נסער. העד הוסיף והבהיר שהרכב שהיה לידיו הסתובו החשודים היה לבן, אך הוא לא זכר את סוג הרכב. הוא חזר והבהיר, כי הוא ראה את אחד החשודים רוכך לעבר הרכב, ומכניס את הראש לתוך הרכב דרך החלון הקדמי, אך לא ראה אם ומה נוטל אותו חשוד מהרכב. העד אישר כי התמונות שהוציאו לו במשפט של שני הבוחרים שראו בחניון, הן התמונות שצילם באמצעות הטלפון הנייד, של אותם שני בחורים חשודים שהוא ראה בחניון (ת/12).

יצוין בהקשר זה כי ההגנה התנגדה להגשת התמונות וטענה כי הן בלתי קבילות, מאחר והופקו בנגדו לחוק, ללא תיעוד פריקת חומר מחייב, ולא סימון. הסניגור גם סירב להצעת בית המשפט, שהפנה אותו להצעת העד, להציג את התמונות שברשותו לתמונות הממצויות בחומר החקירה על מנת להשוותן. בית המשפט נדרש למחולקת וקבע, כי מסמך העד שהתמונות שבחומר הראיות, הן התמונות שצילם בטלפון הנייד שלו, מדובר בראיות קבילות, ועל כן התמונות התקבלו כראיות וסומנו ת/12 א' ות/12 ב'.

בהמשך, הבahir העד, כי הוא לא ביצע שום שינוי או עריכה כלשהו בתמונות, והוא זה ששלח אותן לחוקר. עם זאת, את התמונה שסומנה ת/12 ב', הוא הבahir והגדיל, על מנת לראות טוב יותר את שני החשודים, וזאת לצד התמונה המקורי שהציג. הוא ציון, כי הוא הבahir את התמונה והגדיל אותה, על מנת לראות מקרוב את פרצופו של החשוד המופיע בתמונה.

כמו כן, התייחס העד למצב התאורה בזירת האירוע, ולמרחך שעמד בזמן שצילם את התמונות. הוא עבר ליד שני החשודים פעמיים, תוך שהשתדל לא להבט בהם, כדי לא להסביר את תשומת ליבם כלפיו, אבל, כאשר התקרב אליהם, אכן הביט בהם, ואחר כך כישיב ברכב, הביט במראה על מנת לעקוב אחריהם. לאחר מכן, כאשר החנה את רכבו ויצא ממנו, הוא התקרב אליהם, על מנת לראות אותם, תוך שהוא מkpיך שהם לא יראו אותם. כאשר הבחן במעשה ההתרצות לרכב, ברוח חוזה לרכבו שחנה מרחק של כ-20 מטר מהמקום (עמ' 18 שורות 1 עד 5).

עד התביעה השוטר מר אליאס שמשון - שימוש בזמןים הרלוונטיים לאיורע נשוא כתוב האישום, כרכץ מודיעין במשטרת חיפה. העד ערך מזכיר מיום 4.4.15, בו ציין שהוא מכיר את הנאשם, הן מתוקף עובdotו, והן מחייב היום יום. בעניין זה הבahir השוטר כי הוא מהמזרע הערבי, ומתיגורר באיזור רחוב מנסור, ועל כן הוא מכיר את הנאשם, ואת חבריו. בהיבט הפרט, הוא מכיר "את כל המגזר", כלשונו. הוא היה אצל הנאשם בבית, בזמןים כששימוש כשותר במחלקת הנוער. לדבריו, היה לפחות פעמיים בביתו של הנאשם, גם כאשר הגיע לעדות, מצין השוטר, כי הנאשם הבחן בו ופנה אליו לשולם על סמך אותה היכרות. על יסוד היכרות זו, הוא מיד עשה את ההקשר בין התמונה שנשלחה אליו בוואטסאפ המשטרתי, לבין הנאשם.

השוטר אליאס לא זכר מי שלח לו את התמונה אליו הוא התייחס בזיכרון שערק. אך גם הוא, כמו יתר השוטרים שהיעידו, סיפר כי ישנו פורום משטרתי המתנהל בוואטסאפ, ובמסגרת אותו קבוצות, ישנה קבוצה שלוחים תמונה ושאלים "מי מכיר את הבן הזה", בדרך כלל הפניה זו מיועדת לרכזי המודיעין. כאשר התמונה הגיעה לידי, הוא מיד זיהה את הנאשם.

גם אליאס, כמו חבריו, נחקר ארוכות על ידי ההגנה ביחס לאותן קבוצות וואטסאפ, והבהיר כי ישנה קבוצת וואטסאפ, אחת של התמונה, אחת של הבילוש ואחת של הארכות מעצר. באותו עת, הייתה קבוצת וואטסאפ רק של המודיעין, היום יש לו קבוצת וואטסאפ בבילוש וכן קבוצת וואטסאפ במודיעין. בקבוצת המודיעין היו חברים רכזים שונים כמו דורון, מרציאנו, פינטו, והקצין הממונה על הרכזים. לשאלת כיצד הגיעו התמונה אליו, מסר השוטר אליאס השערה שיתכן ששוטר סייר שלח אליו את התמונה, הואיל וגם לסירם ישנה קבוצת וואטסאפ.

השוטר אליאס עמד על השימוש התקין שנעשה בקבוצות הוואטסאפ, המאפשרות לשוטרים להעביר מידע ותמונות של חסודים בתכנת הוואטסאפ. רכזי מודיעין פונים ושולאים שוטרים וחוקרים בדבר מידע ביחס לדברים שבטיפולם, עושים את ההקשרים הנדרשים, דבר המסביר לא פעם תוכאה המקדמת את החקירה, כך שתכנת הוואטסאפ משרתת את העבודה המשטרתית.

לשאלת בית המשפט האם כאשר קיבל את תמונה החשוד ענה למי שלח לו את התמונה, ציין השוטר כי בדרך כלל לצד התמונה כתוב "מי מזהה" וכמעט בטוח שמיד לאחר שקיבל את התמונה הוא "הרימ" טלפון למקור שלח לו, הואיל והוא לא ישלח מסרונו ויתען שזיהה את התמונה, מבלי לדעת עם מי הוא מדובר.

הוא קיבל את התמונה ב-15.4.12, ותיעד את הדברים בזיכרון שערק ב-14.4.15. אך הוא לא זוכר אם כאשר קיבל את התמונה בוואטסאפ, קיבל ייחד אותה מלל. הוא גם לא שמר על היסטוריית ההתקשרויות והמסרונים ל민יהם, ממילא לא צילם אותה ולא צירף אותה למזכיר שערק.

לענין זיהוי הנאשם, הוטח בפניו כי בתמונה שנשלחה לו, ככל שנשלחה לו, לא רואים את פניו של הנאשם, הבahir השוטר אליאס כי רואים את "הפרופיל" והוא זיהה את הבוחר בתמונה כנואם.

עד הבדיקה רס"ר אבי זגורי - היה מפקד צוות פשיטה של סיור חיפה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום. הוא מסר כי ביום 12/4/15 התקבל אירוע חד להתרצות. המודיע מסר שיש לו תמונות של חשודים, ולכן, הוא יצר קשר טלפוני עם המודיע. הוא ביקש ממנו שיעביר את התמונות לצילם, אליו לטפון הניד באמצעות תוכנת הוואטסאפ. כאשר הוא קיבל אותן, הוא העביר אותן לפורום הקבוצתי בוואטסאפ התחנתי. העד הבahir, כי השימוש בקבוצות הוואטסאפ הוא כל-אותן, הוא העביר אותן לפורום הקבוצתי המתקדם, להעביר מידע בין שוטרים ויחידות שונות במהירות וביעילות. המידע מקובל ומאפשר לאור הטכנולוגיה המתקדמת, להעביר מידע בין שוטרים ויחידות שונות במהירות וביעילות. המידע מגע למפקדים אשר מתבטים את זה ליחידות שלהם, וכך בuebasות השימוש המשמש בתוכנות חברותיות כדוגמת הוואטסאפ, קיימ "מסרונית" זההו סוג של הוואטסאפ, אבל מאובטח יותר.

העד ערך מזכיר המתעד את הפעולות שערך ביחס לאירוע, קבלת התמונות, פרטי המודיע, שסמן ת/21.

גם עד זה התבקש להתייחס על ידי ההגנה לנוהל השימוש בקבוצות הוואטסאפ בתחנת משטרת חיפה. העד התייחס לכך בהרחבה, הבahir אלו קבוצות קיימות, אבלו קבוצות הוא חבר, מה השימוש שנעשה בקבוצות אלה וכי.

העד הדגיש בעדותו כי על אף זרימת המידע בקבוצות הוואטסאפ בין השוטרים, אין ערבות של תכנים שאינם רלוונטיים לעובדה. לדבריו, המידע המשטרתי ממודר, תמונה של חשוד אכן יכולה "להסתובב" בין קבוצות הוואטסאפ, על מנת ששוטר, בלש, או רץ זיהה את החשוד, אך לא יחולפו בקבוצות אלה מידע מסווגים יותר.

העד חזר והדגיש, כי בכל הנגע לтиיעוד התמונות שהוא קיבל, מהמודיע, הוא רשם בדוח ת/21, את הפרטים המזהים, כיצד קיבל את התמונה, והעביר אותה להלאה. במצב דברים זה, לא ראה לנכון לבצע צילום מסך של הטלפון שלו, ולצוף לתיק החקירה את התמונה זו, עם מספר הטלפון ממנו קיבל את התמונה. כוון יש צוות זירה טכנולוגית, שתפקידו הוא להשוו סרטונים, לנתח את המידע, ולהרכיב את התמונה הראיתית העולה מהמידע הטכנולוגי.

עד הבדיקה השוטר כרמל ישראלי - היה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום חוקר בתחנת חיפה במחלקה פשעים. הוא חקר את הנאשם, וגביה את הודעתו, הן ביום האירוע, 12.4.15 (ת/23) והן ביום 14.4.15 (ת/24). כמו כן, ערך מזכיר בדבר צילום בגדיו, צילום התיק שנפתח, ותוכלו (ת/25).

העד מסר, כי הוא חקר את החשוד, לאחר שהסביר לו את זכיותו, ואף ציין בחומר שערף, שהוא זיהה את הנאשם כדאם שמצולם בתמונות נשוא חומר חקירה. לעניין זה הדגיש העד, כי הוא חקר את הנאשם פעמיים, ויש לו היכרות קודמת עם הנאשם, וכן זיהה אותו כמי שמצולם בצלומים שמסר המודיע. כמו כן הבahir, כי הוא חקר את הנאשם וציין בפניו את התמונות שתיעדו אותו בזירה, ובאותה מהותשובות שלו אישר כי אכן הוא מצולם, אך טען כי הוא לא עשה שם כלום, אלא היה עם עוד מישחו, שאותו צילמו במקום, אך נוכחתו (של הנאשם) במקום, הייתה תמיימה, והוא לא עשה כלום (עמ' 38 שורות 18 ו-19).

בחקירהו הנגדית, הטיח בו הסניגור, כיצד חקר את הנאשם, שעה שמהתעודה הרפואית המצוייה בתיק מיום 12.4.15 נמצא הנאשם במצב פסיכוטי, ועל כן הומלכה השגחה מירבית עלי, השוטר ישראלי הבahir כי אכן חקירה אחת בזעה בבית חולים טירת הכרמל, אך החלטה בדבר חקירתו נתונה לקצין הממונה יחד עם הפסיכיאטר המוחזק, המחליט לגבי

מצבו הנפשי של העד, ולכן, אם הפסיכיאטר המחויז אישר לחkor אותו, סימן שהנאשם היה במצב שנייתן היה לגבות ממנו עדות.

עוד הטich הסניגור המלומד בשוטר ישראלי, כי הוא הטעה את החשוד כאשר חקר אותו ביום 14.4.15 כאילו הבגדים שנתפסו מעידים על זהותו של הפורץ, בהעדר חוות דעת על זהות הבגדים. השוטר השיב לו, כי הוא הסתמך על מה שראה, ולייטתו, בגין הנאשם שנתפסו בבתו, הם אותם בגדים שאوتם לבש אחד החשודים שנראה בתמונות. لكن, הוא עשה את "החיבור" ואמר לנאים בחקירה שבתמונה שצילם המודיע בזורת הפשע, רואים אותו ללבש את אותם בגדים, ומכאן שלא הטעה אותו.

עוד הטich בו הסניגור, כי בתמונות שצילם המודיע אין שום סימן מייחד המזהה את הנאשם, והשוטר שמכיר את הנאשם היכרות מוקדמת, שיכנע עצמו כי מדובר באותו אדם. השוטר דחה זאת, והבהיר כי הוא רשם את הדברים, הוואיל והוא זיהה היטב את הנאשם בתמונות.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד להגנתו, תוך שהסניגור מבהיר כי על אף מצבו הנפשי, הוא יכול לעמוד בבקשת הסניגור להגיש מסמך (נ/5 - צו למיני אפוטרופוס בתיק א"פ 09-08-22757 בית משפט לענייני משפחה חיפה החלטה מיום 09.3.09), שם ניתן צו למיני אפוטרופוס לרכוש לצורך הגנה על ענייניו הרכושיים של הנאשם. הסניגור הבביר כי עדותו של הנאשם בפני בית המשפט מבנית הגנה, נועדה בעיקר להראות, בבית המשפט, את מצבו ולצורך שהיא על המשטרה, להתאים למוגבלותו ולמצבו הנפשי.

הנאשם בעדותו הבביר כי הוא רוק, בן 35, מתגורר עם הוריו, והוא סובל מילדותו ממחלה נפש מסוג סכיזופרניה פרנויאידית. לדבריו, הוא עובד מדי פעם, על אף שהוא סובל מבעיות לב, הוא בעל יכולות לפתח בעיות מתמטיקה קשות וпотור משוואות.

לגביו האירוע עצמו, באותו יום הוא הסתובב באיזור "שווארמה פורד" ברחוב יפו, סמוך לשעות 10:30-11:00, הוא לא זכר בדיק. הוא היה לבד. הלך לשווארמה, אכל שם, אותה עת ירד גשם, ולכן הוא הסתר מפני הגשם. הוא הגיע לשם מכיוון שנאמר לו שהוא יעבד במקום, בתור שוטף כלים. לדבריו, הצעה זו באה מפיו של בעל המקום, אך הוא לא זכר את שמו של בעל המקום.

מהשווארמה, הוא הלך הביתה, ורק שוכנס הביתה, הבילוש הגיע לביתו, ואמר לו שהוא חשוד בהתפרצויות. הם תפסו את החליפת טרנינג שלבש באותו יום, בצביע שחור עם לבן. לדבריו, הוא לא בטוח ולא זכר אם היה בחניון נשוא כתוב האישום.

צ'וין, כי הסניגור ביקש לא לשאול את הנאשם אם יש תמונה שלו בחניון, ולאור העירה זו, המשיך הנאשם בעדותו ואמר מיזומתו: "אומרים שיש תמונה שלי שם", ושאלת בית המשפט אם לבש חליפת טרנינג השיב, שלבש חליפה של אדייס או נייק בצבע שחור לבן, מכנסיים שחורים וקפוצ'ון שחור לבן, ולסואץ'רט שלבש היה כובע, וכן ציין כי הוא הסתובב בלבד (עמ' 43 שורה 25 עד 27).

בחקירה הנגדית אישר, כי הבילוש שהגיע מיד אחרי שהוא נכנס לביתו, תפס את חליפת הטרנינג שהוא לבש באותו יום. אך לצד דברים אלה מסר שהוא לא זכר לבדוק מה עשה, וייתכן שצלמו אותו במקום, אבל זה לא אומר שהוא התפרץ לרכב, ואפילו אם צילמו אותו, צילמו אותו עובר במקום, אך הצלום לא צילם אותו מתפרץ לרכב.

לאור דברים אלה, הטיחה בו התובעת המלומדת, כי דבריו אלה תואמים את מה שמסר בחקירה השנייה מיום 15.4.14, שם הראה לו החוקר תמונה שלו בצבע, ואמר לו שהוא צולם במקום, והוא השיב באותה עת שהוא לא עשה כלום, רק היה במקום. הנאשם אישר זאת צ'וין, "זה נכון מה שאמרתי בעבר שם רק, לא עשית כלום" (עמ' 44 שורה 27).

בהמשך, כאשר ציטטה בפני התובעת משורה 12 לאוותה הودעה, שם מסר הנאשם, בחקירה "הוא [המודיע - ש.ב.] צילם אותנו הולכים אבל לא עושים משהו" טען הנאשם שהוא לא אמר את הדברים האלה, הוא לא אמר שהוא היה עם מישהו, זהה מילה שהחוקר רשם מיזומתו. הוא אמר שייתכן שצלמו אותו עובר במקום (עמ' 44 שורות 27 עד 32).

למשמעותם אלה, הציגה בפני התובעת המלומדת את הודעתו. הנאשם קרא אותה ואישר את חתימתו, ולאחר שראה שתכני הדברים הם כפי שציטטה בפני התובעת, טען שייתכן שהוא חתום על ההודעה אך הוא לא ראה מה החוקר רושם, והוא מכיר היטב את עצמו, הוא אף פעם לא יגיד שהוא איתו מישהו, מאחר והוא לא משתף פעולה עם המשטרה, הוא שונא אותה, היא כל הזמן עשו לה עול, פעם אחת שטרים הרבעיצו לו 4 שעות, ועל כן, בהכירו עצמוני היטב, אין סיכוי שהוא דבר בלשון רבים, והטועים: "אני מבין את עצמי, אני זיהיר מאוד בחקירה, אני לוקח את התקיק על עצמי, ולא פותח על אף אחד" (עמ' 45 שורות 5 עד 7). כאשר הוצאה בפני תמונה, בה הוא נראה עם עוד אדם, והוא עצמוני טען שהוא נצפה עובר מהמקום לכל היוטר, אך לא מתפרץ, השיב הנאשם: "از נגיד שאמרתי ככה אבל לא אמרתי עם מי הלכתי" (עמ' 45 שורה 10).

בהמשך, נשאל מה עשה באותו יום בחניון, וטען כי עבר במקום, כשהוא מטייל. הוא היה בדרך לעבודה ב"שוווארמת פורד", אך המסעדה הייתה סגורה. לדבריו, קבוע עם בעל הבית לעבוד שם, אך הוא לא זכר את השם שלו, הוא שוחח איתו يوم לפני כן. כאשר הוסבר לו, כי ביום לפני כן היה חג הפסחא, והמסעדה הייתה סגורה, טען שדיבר איתו ביום יומיים לפני כן, והמסעדה הייתה פתוחה.

הויל והמסעדה הייתה סגורה, הוא ניגש ואכל במקום אחר. אך אף אחד לא ראה אותו, לא ב"שוווארמת חזן" ולא במקום אחר, למראות שאישר שבאותה עת, העסקים ברחוב היו פתוחים, חזן מ"שוווארמת חזן". הוא טען כי הוא מכיר אנשים באותו רחוב, אך עם זאת, לא יכול לחת שם אחד של אדם שראה אותו באותה עת במקום. כאשר נשאל מהיין הדיסקים של מזיקה שהיו עליו כאשר חזר אתכם הביתה, טען שעבר ברחוב, ותיק מגרמיה נתן לו אותם, הוא לא זכר

באיזה רחוב, זה היה לפני האירע בכמה שניות, והוא דבר עם אותו Tier, והוא נתן לו קופסה של דיסקים מתנה.

במהרשך קיירתו, הטיחה בו התובעת כיצד ידע שהליך המרכוש הגנוב הוא "תיק גדול", והנאשם טען כי בחקירה שלו אותו החוקר על "תיק גדול", ולכן בתשובהו התייחס הנאשם אף הוא לתיק גדול. כאשר צוטטה בפניו השאלה בה לא נאמרו המילים "תיק גדול", ולכן, הوطחה בפניו התמייה כיצד ידע שמדובר בתיק גדול, טען בשלב זה הנאשם, כי "תיק שהוא התבבל והוא התקoon להגיד תיק שחור, אך יצא לו תיק גדול (עמ' 48 שורות 1 עד 6).

במהרשך, ביקשה התובעת המלמדת לעמת את הנאשם עם העובדה שהמודיע צילם אותו, ואדם נוסף בוחנו ובטרם השלים את השאלה, התנגד הסניגור, וטען כי מדובר בהטעה של הנאשם, מאחר ולא הוכח שהמודיע צילם אותו, אלא הוכח שהוא צילם דמות מסוימת, והתענה היא שמי שצולם אינו הנאשם. התובעת השיבה להתנגדות, וטענה שהסניגור שולט בפיו של הנאשם את התשובה, ובטרם ניתנה החלטה, התפרץ הנאשם ו אמר: "**"אני אمرתי שיכל להיות שזה אני אבל לא עשית כלום".**" בית המשפט נדרש למחוקת, והבהיר כי מן הראי שההתנגדויות תשמענה בצוורה מסודרת, וככל שההתנגדות עלולה להשפיע על תשובה הנאשם, מן הראי שהדברים היו נאים, כשהוא ממתין לחוץ לאולם בית המשפט (עמ' 48 שורות 7 עד סוף העמוד). לאור ההחלטה בית המשפט, ביקש הסניגור שהנאשם יצא החוצה, הנאשם יצא מהאולם, או אז פירט הסניגור את הסתייגותו מוצג השאלה, ולאחר מכן שב הנאשם לאולם ונמשכה חקירותו.

במהרשך קיירתו, הציגה בפניו התובעת את התמונה ושאלה האם הליכת השנהים בוחנו, הייתה בדרך למסעדה השווארמה בפורד או בחזרה ממנה. הנאשם לא ידע להסביר על כך, וטען שגם זה הוא מופיע בתמונה, יכול להיות שהוא עבר מהמקום, אך אין הדבר אומר שהוא צולם בשעת מעשה.

בסיום עדותו, ביקש הסניגור המלמד להגיש גם תעודה רפואית נוספת - צו רפואי לטיפול כפוי בנאשם, אשר התקבלה וסומנה נ/6.

דין והכרעה:

בסיכון טען הסניגור כי אין חולק על כך שרכבו של המתלוון נפרץ במועד הנקבה בכתב האישום, וכי תיקו של המתלוון ניטל על ידי מאן דהוא מרכיב והושלך לפחות לפח אשפה, בו הוא נמצא מאוחר יותר, מבלי שנלקח ממנו דבר.

אין גם חולק כי באותו יום בוחנו, הבחן עד הראייה מר יעקוביאן בשתי דמויות של גברים. האחד, חובי כובע לראשו, והשני, עם ראש חשוף ועם שער אסוף בצורת "קוקו", וכי אותו מתלוון צילם את שני הגברים הללו, והעביר את התמונה לשוטרים אבי גזורי (במקום האירע), ומאוחר יותר לחוקר אלכס שצמן.

עם זאת, טען הסניגור המלמד, כי התביעה לא הצליחה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי התמונה שצולמה על ידי עד

הראייה מר יעקוביאן, במהלך האירוע, היא תומנתו של הנאשם. בambilים אחרות, כופר הסניגור באפשרות זההו הנאשם מתוך התמונה - ת/12.

בנוסף, טוען הסניגור, כי בכל הנוגע לתפיסת התמונה שצילם העד חלים כללים אשר לא קיימו. התביעה לא הוכחה שעד מהלך הנסיבות לגבי תפיסת אותה תמונה, סימונה, והעברתה למאגרי המידע ולתיק החקירה, על מנת למונע כל חשש לטעות בכך להוכיח את האותנטיות של התמונה ומכאן שיש חשש כי לא מדובר בתמונה שצילם עד הראייה בזירת האירוע.

באופן מؤكد יותר ביחס לתמונה המתעדת לכואורה את הנאשם בזירה, נטען, כי החשוד עם "הkokoo" המופיע בתמונה לצד החשוד השני - הוא הנאשם, והחשוד עם "הkokoo" היה שותף מלא למשעו של החשוד השני, הן בפני העובדתי, והן בפני הנפשי, הנדרשים, שניהם לצורך גיבוש העבירה המיוחסת לנายนם. לגישתו של הסניגור, התביעה כולה בהוכחת כל אחד מהשלבים הללו.

לאור גדר המחלוקת וטענותיו של הסניגור, יהיה מהלך הדיון שלහן בהתאם לטענות ההגנה. נפתח תחילת בשאלת קביעותה של התמונה שצילם עד הראייה מר יהושע יעקוביאן במהלך האירוע, כפי שהעיד. לאחר מכן,ណון בשאלת זההו של הבוחר שמוופיע בתמונה, לצד הדמות הנוספת בתמונה, ולבסוףណון בשאלת ההתרצות גופה לרכב ובחלקו של הנאשם באירוע.

קבילות התמונה:

הסניגור טוען כי ככל הקבילות ובכללם כללי תפיסת המוצגים וסימונם, לא מתקיים, ועל כן לא ניתן לעשות שימוש בתמונה. לדבריו, נהלי המשטרה מחייבים תפיסת חומר דיגיטלי ביניהם תМОנות דיגיטליות, על ידי חוקר מחשבים מיומן, על מנת להבטיח שחומר מחשב כהגדתו בחוק, ישמר באופן קפדי על מנת להימנע מטעויות הנוגעות למידע זה.

אכן, ככל, חומר מחשב כהגדתו בחוק, צריך להיות מטופל באופן המ尸טרתי אליו מתיחס הסניגור, וזאת מתוך הבנה שהמערכות הטכנולוגיות בתוצרים דיגיטליים, עלולה להוביל לשיבוש הריאות הטכנולוגיות הנאספות במהלך חקירה. לכן, כדי להבטיח שאין כל חשש לשיבוש המידע הזה, התוותה המשטרה נהלים ברורים לאיסוף טיפול ואחסנת חומר זהה (ראה נוהל משטרתי מס' 03.300.035 מחודש נובמבר 2011).

אין חולק כי התמונה ת/12, לא נתפסה על פי הנוהל האמור. בנוסף, היא לא נתפסה על פי הכללים הנווגאים בתפיסת מוצר, אך שלא מתקיים "שרשרת מוצג". ההגנה סבורה כי דברים אלו ממשיתים את הкрепע מתחת לקבילותה או לחילופין, פוגעים ממשמעותית במשפטה.

חוושני שאין בידי להסביר לטענה זו.

על המאשימה להניח בפני בית המשפט תשתית ראייתית קבילה ומספקת, המוכיחה את עובדות כתוב האישום, מעבר לכל ספק סביר, אך אין עליה נטול להוכיח את העובדות מעבר לכל ספק אפשרי.

הגשת ראיות וממצאים במשפט, נעשית בדרך המוטוית בפקודת הראות ועל פי הנחיות הדין הרלוונטיות. על פי דיני הראות, ניתן להגיש ראייה באמצעות מי שעריך אותה יוכל להעיד על אמינותה תוכנה.

התמונה ת/12 צולם על ידי העד מר יהושע יעקוביאן. העד מסר עדות מפורטת בדבר הימצאותו בחניון באותו יום, ותיאר כיצד התנהלו החשודים בהם הבחן בחניון וכייז צילם אותם. וכך תיאר העד את הנסיבות בזירה:

"הם פיטרו שם בצדקה חשודה, הם הסתכלו לתוכם הרכבים, חשבתי שהם מחפשים את הרכב שלהם, שהתקרבתי וחלהft עלי פניהם, הם עמדו וחיכו שאטרחן. השלמתי את הסיבוב, המשכתי לחפש חנייה, אך בגלל שימושו נראה לי חשוד, חזרתי לעשות את הסיבוב שוב פעם, כדי לראות מה קורה שם, הבנתי שהם לא עומדים שם סתום" (עמ' 15 שורות 10-13).

העד הוסיף ומסר פרטיו לבוש של אחד מהחשודים שהבחן בהם בחניון, ציין כי הוא לבש קפוצ'ון שחור (שם, שורות 17-18).

לענין הצלום, ציין העד כדלקמן:

"...ראיתי שהם מתקרבים לכינוי, יצא מהחנייה, נכנסתי לרכב ועשיתי את עצמי מדבר בטלפון, עשיתי תמונה ראשונית שהם מתקרבים אליו, אחר כך ראיתי אחד שמרוקן חפצים מותך תיק. לפני זה לא הבחנתי שהיא עליהם תיק. ראיתי אותם מחזיקים תיק בצדקה...סטודנטים בטכניון אני רואה מחזיקים תיק, פה הם החזקוז...שהם הגיעו צילמתי עוד תמונה והם התרחקו צילמתי עוד תמונה" (עמ' 15 שורות 23-19).

כאשר הוצגו בפני העד התמונות שצילם, הוא אישר כי אכן אלו התמונות שהוא צילם בחניון וועליהן דבר, וכך אישר זאת בעדותו:

"ש. אני מציגה בפנייך תמונות, אלה התמונות שצילמת? [ת/12 על חלקיה- ש.ב.]

ת. זה התמונות שאתה צילמתי של הדמויות שאתה ראייתי שם, עליהם דיברתי" (עמ' 16, שורות 7 ו-8).

מיד לאחר מכן, הסביר העד כי התקoon גם צלם סרטון וידעו אף לא צלח, הוואיל ולא הכיר את הטלפון שהוא אז חדש, כמו כן טען לשמור את התמונות במחשב שלו.

במה שעדתו הבהיר כי בתמונות שהוצגו בפניו לא ביצע שום שינוי ועריכה, הוא רק העיר כי התמונה שסומנה 12 ב' הובירה והוגדלה, על מנת לזרות את הדמות הנשקפת ממנה, וזאת לאחר שכבר נפגש עם החוקרים ולאחר שהציג בפניהם את התמונות (עמ' 17-25).

הסניגור התנגד להגשת התמונות כראיה ובית המשפט בהחלטה מנמקת שניתן קבע, כי משמאשר העד כי הוא זה שצלם את התמונות מהטלפון הנייד שלו, ומשעה שהוצגו לו והוא מאשר שאלה אותן תמונות שצלם בזירה, התמונות קבילות כראיה.

על דברים אלה יש לחזור גם כעת. כפי שצווין, העד תיאר את הסיטואציה בה צילם את התמונות, זיהה אותן במהלך עדותו, כתמונות שצלם בחניון. אכן, ככל, תפיסת מוצג או ראייה בזירת הפשע, צריכה להתבצע באופן מסודר, כך שהיא זוכה לтиיעוד החל מתפיסתה בזירה ועד להגעתה לתיק החקירה, מה שמכונה בעגה המעשית, "שרשרת", כמו למשל: שרשת סם.

אלא שבמקרה דנן, לא מדובר במוצג שנתקפס בזירת הפשע, אלא בתמונה המהווה חלק מעדותו האורלית של העד, במובן זה, שהיא משקפת את שקלט וראה העד במו עיניו, בזירת האירוע, ומתעדת זאת, כפי שהעד תיאר זאת לפרטי פרטים בעדותו.

אפיו היתי סבור כי דין של התמונות היה כדין כל "חפץ תפוס" וראויה היה לטעד זאת ב"שרשרת", ואני סבור כך, הרי שבנסיבות העניין, משעה שהעד ש"יצר" את התמונות, אישר בעדותו, כי אלו התמונות והדמויות שצלם בזירת האירוע לא מצאתי כי יש בפגם הטכני האמור, אם וככל שקיים, כדי להוביל לפסילתן של התמונות, כחומר ראייתי.

בהקשר זה, יש לזכור כי כלל תפיסת הראות עליה משתיית הסניגור את טיעוני, נועד לשרת את המהות והיא חקירת פשעים והגעה אל חקר האמת בחקירה פלילתית. הרצינול שביסודו כללים אלו, נועד להבטיח את אותנטיות הראייה הנתקפסת, על מנת להבטיח כי מדובר בראיה "מקורית" מתוך האירוע העברייני, שכוכחה לשופר או ולסייע בפענוח האירוע והגעה על האמת. הפרוצדורה בדבר תפיסת המוצג ו/או החסنته נועדה להבטיח זאת. הכללים הינם אפוא כל-כך לא מטרה, וזאת כמובן מבלתי גורע בחשיבות הקפדיות הנדרשת באיסוף ותפיסת ראיות בהתאם לאותם כללים.

ברם, מקום בו ברור ממשמעת הראיות, כי העד שיציר את הראייה, מעיד ומאשר כי הוא יצר את אותה ראייה ומאשר את אמיתיות תוכנה של הראייה (במקרה זה, ביצוע צילום התמונות והדמויות שצלמו), הרי שלא קיים כל חשש לשיבוש או סילוף של הראיות שנוהלי התפיסה והסימון נועדו לסלוק. כך שהרצינול שעומד בסיסם של כללים אלו, מתקיים.

בנדוננו, העד יעקוביאן אישר, כי הוא צילם את התמונות שהוצגו לו מתוך תיק החקירה, תיאר כיצד צילם אותן, ואישר כי אכן זה החניון ואלו הדמויות החשודות בהן הבחן בחניון ואותם צילם. מכאן שלא יכול להיות כל חשש שהתמונות 12 הן הראייה האותנטית המשקפת את שראוי עיניו של העד בזירת הפשע.

כמו כן, אישר יעקוביאן כי העביר את התמונות שצילם בזירה למשטרה, באמצעות הטלפון הנייד שלו בוואטסאפ. מהחוקרים שנשמעו עולה, כי התמונה הופצה בין השוטרים, על מנת שימושו מהם זהה את הדמיות החשודות.

הסניגור המלומד התעכבר רבות בחקירה הנגדית של העדים, תוך הדגשת החשש שהתמונה מזירת האירוע הפך לנחלת קבוצות ווואטסאפ שונות של שוטרים מאגפים שונים, ולכן לגישתו, נוכח המידע הנוסף בקבוצות אלו, קיים חשש שהתמונה איננו התמונה שלח העד למשטרה. גם כאן לא מצאתי שיש יסוד לחשש האמור.

העד יעקוביאן שצילם את התמונה, אישר כאמור את התמונות שנלקחו מחומר החקירה והוצגו בפניו במהלך המשפט. הוא הבHIR שאלו הן התמונות של החשודים שהוא צילם וזהה בחניון. הוא הוסיף וציין כי הגביל אחת התמונות, על מנת שניית יהיה להזות את פניו של אותו חשוד.

החשש שמעלה הסניגור הוא מובן אך אין לו על מה שיסמוך. המשטרה עשו שימוש בתוכנות חברותיות כדוגמת תכנת הוואטסאפ, על מנת להעביר מידע לכל גורמי החקירה, ב כדי לקדם חקירות שונות. כך למשל, העידו השוטרים, כי קיימות קבוצות ווואטסאפ שונות, ובמסגרתן מעבירים רכזי מידע תമונות של חשודים, מתוך תקווה שאחד מהגורמים וזהה בזודאי דמות עברית המוכרת לו מתוקף עבודתו, דבר שלא אחת קורה.

פרקטייה נוהגת זו "עובדת" ועובדת היא, כי לאחר שנשלח התמונה בקבוצת הוואטסאפ, היה מי שזיהה את הנאשם, וכך גם אירע לגבי מקרים אחרים, כפי שהעידו השוטרים בפני בית המשפט. הפלטפורמה החברתית זו, משמשת אףօא כלפי שרת לקידום וşıuel חקירות המשטרה. בעבר, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הדבר فعل כפרקטייה נוהגת בין קבוצות שוטרים שונות, מבלי שהוסדר בצורה רשמית. כיום, ישנה תשתיית רשמית ומוסדרת בדמות של "מסרונית" שבה עושים השוטרים שימוש על מנת להעביר מידעם, וכן ישנה יחידה שעוסקה איסוף וטיפול בראיות דיגיטליות.

ה חשוב לעניינו הוא - ובצדק רב התעכבר על כך הסניגור - שהתמונה שהעביר עד הראייה מר יעקוביאן לשוטרים, היא אכן התמונה שצילם בזירה. עניין זה בא על פתרונו, בכך שהעד אישר וחזר ואישר, כי התמונות שהוצגו בפניו, מtook תיק החקירה, והוגשו כראייה במשפט (ת/12), הן אכן צולמים של החשודים אותם ראה בזירת הפשע. בכך, כאמור, סולק כל חשש שהתמונה שהועבר בין השוטרים ברשות הוואטסאפ השונות, הינו תמונה שלemand דהוא אחר ולא של הנאשם הקונקרטי.

הויל וכאמור הרצינול העומד בסיסו הנהלים והכללים בדבר תפיסת מוצגים בזירת פשע /או חומר/ מחשב הנוגעים לביצוע הפשע, נועד למונע סילוף, שיבוש, בלבול, שעלול להוביל חיללה לעיוות דין, הרי שבמקרה דין חשש זהה סולק מכל וכל, על ידי העד שצילם את התמונות בזירת האירוע וזהה את התמונות שהוגשו כראייה, כתמונות שצילם.

יצוין, כי קיבלת עמדתו של הסניגור, תהיה בהכרח קבלת טיעון טכני, שאינו מתיישב עם הרצינול האמור, ואף לא עם חקר האמת, שעה שעורך ויוצר הראייה (העד יעקוביאן), מאשר את אמינותה תוכנן של התמונות בעדותו בפני בית משפט.

ודוק, אם ממשית עדותו של העד יעקביאן היה עולה ספיקא בדבר צילום התמונות על ידו או ביחס לאמיותה תוכנן ביחס לאיורו שהוא הבחן בו, כי אז היה בית המשפט פולס באחת את התמונות כראיות בלתי קבילות, או, לא נתן להן משקל, ובוואדי שלא היה משתית עליהם קביעה עובדתית כלשהי.

מכאן נverbו לשאלת זהויות של הדמות המופיעות בתמונה, קרי, האם מדובר בנאים, אם לאו.

זהויות הנאשם בתמונה:

בתמונות שצילם העד (ת/12 - ת/12 ב), נראה החנין וברקע התמונה (ת/12) נראים שני בחורים. האחד, לבש מיער (להלן: "סוטץ'רט") שחור עם קפוצין שחור על ראשו. הבחור השני, עומד לימינו של הבחור הנ"ל, ואף הוא לבש, סוטץ'רט, חלקו שחור וחלקו העליון כולל הכובע קבוע לבן. אך בחור זה לא עוטה על ראשו את הקפוצין.

בתמונה ת/12 א', נראה הבחור עם הסוטץ'רט שחור לבן עומד בלבד, מבית שמאללה, חשוף את צדדית פניו השמאלית, גם כאן הוא לא עוטה על ראשו את כובע הקפוצין. נשאלת השאלה האם על סמך התמונה זו, בה נראית צדדתו של אותו בחור, ניתן לזהותו כנאשם, ובכך מתמקד הסניגור המלמד בטיעוני.

השוטר אליאס שמשון, ששימש באותה עת כרכז מודיעין, ערך מזכיר מיום 14/4/15 (סמן מ/1) בו הוא מצין כדלקמן:

"בתאריך **12.4.15** קיבלתי בקבוצת הוואטסאפ המשטרתי של תחנת חיפה, תמונה שני חסודים בהתפרצות לרכב ברוח הגנים בחיפה בתאריך **12.4.15** (איורו 116). ברצוינו לציין כי זהה את החשוד עם הטרנינג לבן שחור וירוק עם פסים ועל ראשו של החשוד שיר אוסף בצוות קוקו כחבר שחادة מרוח' יפו 72. לציין כי אני מכיר את החשוד מתקופת ילדותו הן בעבודתי והן בחיי היום".

בעדותו בבית המשפט הבahir, כי הוא גור באיזור בו מתגורר הנאשם, הוא מכיר את הנאשם ואת חבריו, הוא הטעים ומסר, כי הוא מכיר בהיבט הפרטי את כל המגזר, והוא בbijתו של הנאשם בזמן ששירת במחלקה הנוגעת. לדבריו, היה לפחות פעמיים בbijתו של הנאשם, ועל סמך היכרות מעמיקה זו, הוא זיהה את הנאשם, ועל בסיסה עשה את ההקשר בין התמונה שקיבל בוואטסאפ לבין הנאשם (עמ' 28 שורות 18-26).

השוטר גם תיאר את הנסיבות בהן הגיעו אליו התמונה, הוא הסביר כי בפורום המשטרתי הייתה מצויות בה נשלחות תמונות של חסודים וسؤالים "מי מכיר את הבן אדם זהה". בדרך כלל, הדבר היה מיועד לרচז מודיעין אשר מחברים לשטח, ואמורים לזהות חסודים שונים.

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום הייתה קבוצת וואטסאפ רק של רכז המודיעין, ולדבריו מן הסתם בקבוצה היו חברים

רכז המודיעין שהינם אותם רכזים של היום, כארבעה חברים, והקצין הממונה עליהם. יחד עם זאת, יכול להיות שהתמונה הגעה גם מאחד משוטרי הסיור שלח את התמונה, כי גם להם יש קבוצת וואטסאפ.

לשאלת בית המשפט הבהיר השוטר, כי הוא קיבל את התמונה ב-15.4.12, ובאותו יום התבקש לכתוב את המזהר וכן עשה (עמ' 30 שורות 18-19). השוטר חזר והציג, כי אף אם היו שתי תמונות ולא תמונה אחת, בתמונה שנשלחה אליו, הוא זיהה את הנאשם, למרות שלא רואים את כל פניו של הנאשם, הוא זיהה אותו לפי הצדית (עמ' 31 שורות 7-9).

עדותו של השוטר אליאס לא נסתירה בחקירה הנגדית. השוטר העיד בנסיבות מרשימה ותייר כיצד הוא מכיר את המשפחה ואת החברים של הנאשם ואת الآخرן עוד מילדותו, כיצד ביקר בביתם לפחות פעמיים וכי הנאשם בירך אותו לשלום גם כשהגיעו להעיד במשפטו.

עוד עמד השוטר בעדותו וגם בזיכרון שערך מיד לאחר שתיעד את פעולות הזיהוי, את המאפיין הייחודי של הנאשם שנוגג לכלת כאשר שיערו אסוף בצורת "קוקו". צוין, כי הנאשם הגיע לכל ישיבות המשפט באותו אופן בו מתואר בזיכרון עם אותו שיער אסוף ב"קוקו".

היכרותו רבת השנים של השוטר אליאס את הנאשם והמאפיין הייחודי שטרם אף הוא לזיהוי, מבאים את בית המשפט למסקנה, כי זיהויו על ידי השוטר אליאס הוא זיהוי ודאי ומוחלט, שאין מקום לפיקפק בו.

מכל מקום, הסניגור לא ערער את עדותו של השוטר אליאס ולא הציע על ספק כלשהו בזכותו של הנאשם. העובדה שלא רואים בתמונה את כל פניו של הנאשם, אין בה כדי להוביל למסקנה כי הזיהוי, לאו זיהוי הוא.

חזק משמעותי לזיהוי הנאשם עליה מפרט הלבוש אותם לבש באותו יום. צוין, כי הנאשם עצמו אישר כי מיד לאחר שנכנס לbijתו באותו יום גשם בו התרחש האירוע, הגיעו שוטרים ועצרו אותו. בין היתר, הם תפסו את פרטיו לבשו לרבות את חילוף הטרנינג והסוויצ'רט שלבש באותו יום.

השווות פרטיו הביגוד שנטפסו לאלה אותם לבש אותו בחור בת/12, מלמדת כי מדובר בפרט לבוש דומים מאוד. נתון זה מחזק את עדותו של השוטר אליאס ומלמד כי הזיהוי עליו העיד, הוא זיהוי ממשי ותקף.

זאת ועוד, רס"מ קושnier, שהיה בלש בתחנת חיפה בזמנים הרלוונטיים מסר בעדותו, כי במועד הנ��וב בכתב האישום הוא היה במשמרת, וקיבל תמונה בקבוצת וואטסאפ המשטרתי. אף הוא זיהה בתמונה את הנאשם, כאשר במקביל, התקבל אירוע בתחנת המשטרה, על מודיע שזיהה שני חשודים שהתרפצו לרכב בחניון ברחוב מגינים, ואותו מודיע מוסר שהוא הצלח לצלם את החשודים ושלח את התמונה לשוטרים.

השוטר קושnier מסר בעדותו כי הוא מכיר את הנאשם מעבודתו כחוקר, ובשילוב מאוחר יותר הגיע יחד עם שוטרים נוספים

לדירה בה הוא מתגורר יחד עם הוריו. בדירה בוצע חיפוש בהסכמה, במסגרתו תפס השוטר את חליפת הטרנינג אותה לבש הנאשם (ראו ת/7).

השוטר מסר כי הטרנינג היה במקלחת, מדובר בחיליפת טרנינג (ראו תיאור מפורט בפרוטוקול), כאשר החלק העליון של חליפת הטרנינג היה תלוי במקלחת והמכנסיים היו רטובים, תוך שצין כי באותו יום היה גשם.

דוח הפעולה (ת/8) שערך השוטר, מיום 12.4.15, מתעד את הפעולות שערך השוטר לרבות הזיהוי המיידי בתמונה של הנאשם, שם ציין השוטר כי הוא זיהה שמדובר בחביב שחדרה המכונה "ביבו", תוך שהשוטר מצין בדוח הפעולה כי הוא מכיר את הנאשם מעובdotו בבלוש.

עוד ציין, כי בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם נתפסה איתה חליפת טרנינג של אדייס בצע שחור אפור וירוק זהר, כאשר החלק העליון של החליפה תלוי על דלת המקלחת, והמכנסיים בתוך סל הכביסה, כאשר החליפה "רטובה מאוד", והשוטר מצין בדוח כי במהלך האירוע ירד גשם כבד ממש דקות ארוכות. אחור ואצין בהקשר זה, כי הנאשם מסר שמייד לאחר שנכנס לביתו, הגיעו השוטרים אחרים.

השוטר כרמל ישראלי ציין אף הוא בעדותו כי הוא זיהה את הנאשם כמו שמצולים בתמונות נשוא חומר החקירה, תוך שהוא מדגיש, כי הוא חקר את הנאשם פעמים ומזכיר אותו מתווך עבודתו, וכן זיהה אותו כמו שמצולים בתצלומים שמסר המודיע. עוד הבהיר, כי כאשר חקר את הנאשם וצין בפניו את התמונות שתיעדו אותו בזירה, אישר הנאשם, כי אכן הוא מצולם, אך טען שהוא לא עשה שם כלום, אלא היה שם עם עוד מישהו אחר ונוכחותו במקום הייתה תמיימה (עמ' 38 שורות 18 ו-19).

עדויות השוטרים המזהים את הנאשם מהירומת הקודמת אותו, מצטרפות ומצטרפות זו לזו, ולמדוות, כי הנאשם זיהה בוודאות על פי התמונה שהועברה לשוטרים מעת עד הראייה יעקוביאן שצילם את הנאשם בזירה. פרטי הלבוש שנפתחו, מוצבים (היו הם רטובים), ודמיון הרב לאלו שנצפים בתמונה שטיפק העד יעקוביאן מוסיפים ומחזקים את הזיהוי ואת המסקנה כי הבוחר מצולם בת/12 הוא הנאשם.

זאת ועוד, מעדותו של השוטר כרמל ישראלי עולה ברורות, כי הנאשם עצמו מאשר שהבחירה המופיע בתמונה, ובכך הוא סותם את הגולל על האפשרות שמדובר באדם אחר, ולא הוא. אם כי הנאשם טען שנוכחותו במקום הייתה תמיימת.

המסקנה המתחייבת מכל האמור היא, כי הנאשם הוא אחד הבחרים הנראים בתמונה ת/12 אשר תועד במצולמתו של העד יעקוביאן בעת אירוע ההתרצות לרכב.

مكان נعبر לדון בשאלת האחونة והוא אופן ביצוע מעשה ההתרצות.

מעשה ההתרצות לרכב:

כפי שכבר צוין לעיל עד הראייה יהושע יעקוביאן נושא כתוב האישום והבחן בchnerion שני חשודים המפטרלים שם בצדקה חשודה, תוך שהם מביטים לתוכם רכבים. העד סבר שהם מחפשים את הרכב שלהם, אך התנהוגותם עוררה את חשדו. لكن, הוא המתין במקום, התקרב, וחclf על פניהם, כשהוא מבחין שהם עומדים ומחכים שהוא יתרחק. הוא השלים את הסיבוב, המשיך לחפש חניה, אך מכיוון שחשד בהם, חוזר לעשות את הסיבוב פעם נוספת כדי לראות מה השניים זוממים.

הוא החנה את רכבו ויצא להביט בהם, התקרב אליהם על מנת שיוכל לראות בבירור מה הם זוממים, והבחן שהם מתקרבים לרכב מסוים שחנה בchnerion "מהצד של הנהג". אחד החשודים עמד והביט לצדים, על מנת לראות שהשתח פניו, והשני רכן לעבר חלון הרכב והכניס את פלג גופו העליון לתוכו הרכב. אותו חשוד שרכן לעבר הרכב, לבש קפוצ'ון שחור. כאשר הבין מה הם עושים, נרתע, נכנס לפאניקה, ולקח כמה צעדים לאחר.

הוא הבחן שהם מתקרבים לכיוונו, וכך נכנס לרכבו ועשה עצמו מדבר בטלפון הנייד, תוך שהוא מצלם את השניים כשחם מתקרבים אליו. מיד לאחר מכן, הבחן שאחד מהם, מרוקן חפצים מתוכו תיק. השניים יצאו מהחניון, חצו את הרחוב, אשר בצד השני, בצד שמאל, היו פחי אשפה. אחד החשודים הרים את מכסה פח האשפה, וזרק לתוךו את אותו תיק שנשא עליו. העד מצין כי הוא התקשר למשטרת עוד לפני שה dwóch הגיעו לפח האשפה.

מצוין, כי בתמלול שיתחצר העד (ת/18), הוא מצין כי הוא היה עד להתרצות לרכב בזמן אמת וגניתת תיק מתוכו, תוך שהוא מצין שהוא עדין רואה את השניים תוך כדי שהוא "על הקו" עם המשטרה.

עיוון בת/16 (צילום הרכב הנפרץ), מלמד כי מדובר ברכב מסווג סייט איביזה, בצבע היר, אשר חלון הנוסע לצד הנהג מנופץ. בחומר הראיות תמונה התיק שנתפס ותכלתו (ת/25).

מחזיק הרכב מר תמייר בדר מסר בהודעות שנגנו ממנה (ת/19 ות/20), כי בתאריך 12.4.15 היה בבית החריל בסדנת משתחררים, כאשר לפטע קיבל הودעה מאביו שרכבו נפרץ. הוא ציין, כי הוא החנה את הרכב בchnerion נושא כתוב האישום, בשעה 00:08 לערך, והודיע על ההתרצות לרכב התקבלה אצלו ב-45:13. לדבריו, ההתרצות הייתה תוך שבירת החלון הקדמי הימני, וגניתת תיק שחזור מתוך הרכב, שכתוב עליו "ספורט קלאב" באנגלית. בתיק היו אוזניות, מטען לנידן שלו, מסווג אייפון, חולצת טישרט בצבע יוק של המדים ומסמכים רפואיים. הוא פנה וניגש לרכב, ראה את החלון השבור, ומספר דקנות לאחר מכן, ניגשו אליו שוטרים, והראו לו את התיק, והוא מיד זיהה אותו, ומצא בו את המסמכים יותר החפצים שתיאר. הוא ציין כי לא היה חסר בתיק דבר.

שילוב הממצאים הללו מהזירה, מלמד כי שני החשודים שנצפו בזירה על ידי עד הראייה חקרו יחד והתרצו לרכב. ההתרצות הייתה על דרך שבירת חלון הנוסע, כאשר טרם להתרצות השניים עומדים בchnerion ומתכוונים את מהליכיהם בקפידה. הם בחנו את הסביבה, סקרו רכבים שונים, ובחרו ברכב המתлонן. הם ניגשו לרכב, התבוננו לתוכו, זיהו את התיק, שברו את חלון הנוסע, כאשר אחד מהם רוכן אל תוך הרכב וונוטל את התיק שהיה בתוך הרכב, והשניים פועסים

מהמקום, כשהם מסתירים את התקיק בינהם (ראו התמונות).

כאמור, הנאשם זוהה כאחד מהשנים, על פי צדדיתו השמאלית, כאשר פניו נשאים תווים ייחודיים כמו השיער האסוף ב"קוקו". חיזוק בולט לזהותו נמצא בדמות הבגדים שנפתחו במקלהת ביתו, מיד לאחר שחזר לביתו, הסוצ'רט והמכנסיים שנפתחו בבתו זהים לסוצ'רט ומוכנסי הטרנינג של החשוד המופיע בתמונה והיו רטובים מהgas שירד באותו עת.

בתמונה שצילם העד בו נראה הנאשם עם גבו כלפי המצלם, פונה שמאלה עם פניו, הוא צועד כאשר משמאלו ומעט לפניו הולך שותפו לפצע, והשניים מסתירים מלפנים דבר מה, שהינו כנראה התקיק נשוא ההתקפות. יצוין, כי בית המשפט נוקט לשון זהירה, שכן התקיק לא נראה בבירור מוחלט בתמונה. אולם, עד הראיה יעקוביאן, מוסר בעדותו שהבחן בתיק כששנים פסעו בדרכם החוצה מהחניון, אחד מהם מרוקן חפצים מתוך תיק. הוא הבחן בהם מחזיקים בתיק, אותו תיאר "כמו תיק של סטודנטים בטכניון". כאשר הגיעו לפחים, אחד מהם הרים את מכסה הפח וזרק לתוכו את התקיק והשניים המשיכו הלאה (עמ' 15 שורות 20 עד 24). השוטרים שהגיעו למקום הוציאו את התקיק שהוזג ואושר ע"י העד יעקוביאן כתיק בו הבחן, ומאוחר יותר זזה ע"י המתлон כתיק שהיה ברכבו.

אל מול המצד הראייתי המוצק שהנicha התביעה בפני בית המשפט, מסר הנאשם עדות בעיתית, בלשון המועטה, רצופה סתיות ופריכות. נסקור אותה בקצרה להלן.

ה הנאשם טען כי היה בمساعدة שווארמת פורד ברח' אלנבי. הוא הגיע לשווארmeta פורד ברח' יפו, סמוך לשעות 10:30 עד 11:00, הוא לא זכר לבדוק מתי. הוא מסר תחילת כי היה בלבד, והוא הלך לסייעה זו, אכל שם, אותה עת ירד גשם ולכן הוא הסתר מפני הגוף. לשאלה מדוע הגיע לסייעה, מסר כי הגיע אליה על מנת לעבוד בשוטף כלים. לדבריו, הוא קיבל הצעה מפי בעל המקום, אך לא ידע למסור את שמו של בעל המקום. שווארמת פורד, הוא הלך הביתה, ואיר שנכנס הביתה הבילוש הגיע לבתו ו אמר לו שהוא חשוד בהתקפות לרכב ותפסו את בגדי.

ה הנאשם אישר שלבש חולפה של אידיוס או נייק בצבע שחור לבן, מכנסיים שחורים וקופzion שחור לבן, ולסוצ'רט שלבש היה כובע (פרטי הלבוש שנפתחו בבתו). הוא טען, כי הוא הסתובב בלבד (עמ' 43 שורות 25 עד 27). הוא ביקש בעדותו לטשטש את מיקומו המדוייק, תוך שהוא טוען שהוא לא בדיק זוכר מה עשה, אך לצד דברים אלה, מסר שייתכן שצילמו אותו במקום, אבל אין הדבר מעיד על כך שהוא התקפר לרכב, אפילו אם צילמו אותו (עמ' 44 שורה 27). כאשר הותחה בפניו בחקירה הנגידית גרטסו, שהמודיע צילם אותו עם אחר הולכים באותה רוח, אמר הנאשם: "**הוא צילם אותנו הולכים אבל לא עושים משהו**". לדבריו, הוא לא אמר שהוא היה עם מישחו, זהה מילה שהחוקר הוסיף מיזמתו (עמ' 44 שורות 27 עד 32).

הוא הוסיף וציין, כי הוא אף פעם לא יגיד שהוא איתו מישחו, מאחר והוא לא משפט פעליה עם המשטרה, הוא שונא אותה, ובלשונו: "**אני זהיר מאד בחקרות אני לוקח את התקיק על עצמי ולא פותח על אף אחד**" (עמ' 45 שורות 5 עד 7), וכאשר הוצגה בפניו התמונה בו הוא נראה עם אדם אחר, חזר בו ואמר "**از נגיד שאמרתי ככה אבל לא אמרתי עם מי הлечתי**" (עמ' 45 שורה 10), כלומר, הוא לא מסר את שמו של הבוחר שהואイトו יחד באירוע.

במהרש דבריו, כאשר הובהר לו שמשעdet שווארמאט פורד, טען שהוא בה, והזמן לעבד כשותפ כלים הייתה סגורה, טען שקבע עם בעל הבית לעבוד שם, הוא שוחח איתו יומם קודם והתעקש על כך שהמשעdet הייתה פתוחה. כאשר הותח בפנוי שהיה חג הפסקה טען שניגש ואכל במקום אחר, שם אף אחד לא ראה אותו, לא בשווארמאט חזן ולא במקום אחר, למורת שהעסקים האלה ברחוב היו פתוחים, חזן משוארמאט חזן. הוא טען כי הוא מכיר אנשים באותו רחוב, אך ייחד עם זאת לא יכול לחת שם של אדם אחד שראה אותו באותה עת במקום.

כאשר נשאל מהican הדיסקים של מזיקה שנטפסו אצלו, טען שתיר גרמני נתן לו אותם. הוא לא זכר באיזה רחוב זה היה, אך זה היה לפני האירוע בכמה שעות. הוא דיבר עם אותו תיר והאחרון נתן לו קופסה של דיסקים מתנה.

במהרש חקירתו, ולאחר העובדה שהוא ידע שחלק מהרכוש הגנוב הוא "תיק גדול", טען שידע על כך מתוך השאלה של השוטר, אלא שבחקירה השוטר לא נקבע במילימ "תיק גדול" או אז, טען הנאשם, שהוא התבבל והתקoon להגין תיק שחור, אך יצא לו תיק גדול (עמ' 48 שורות 1 עד 6).

לענין האליבי, יzion כי בחקירהו טען הנאשם, גם כי היה "עם אנשים". הוא התבקש על ידי השוטר שצמן שחקר אותו למסור פרטים של אותם "אנשים", ולהראות הican בדיק היה, על מנת שהמשטרת תוכל לאמת או לשולב את האליבי לו טען. אך הנאשם לא מסר שמות של אנשים, ולא מסר פרטים מאמתיים נוספים. לכן, בצדκ הבהיר השוטר שצמן בעדותו, כי בהעדר פרטים מדויקים, לא ניתן היה להסתיע במצלמות הרלוונטיות הממוקמות במקום, שכן, מדובר ברחוב עם הרבה מבלים, ולא מיקוד של שעה ומקום, לא ניתן יהיה למקד את החיפוש על מנת לאמת את טענתו של הנאשם.

הטענה שהחוקרת הממונה הגב' שושי דרור, הורתה לגשת לשווארמאט פורד ולהוריד את הסרטונים בין השעות 10:00 עד 12:00, לא יכולה להועיל לנאים, שכן, הנאשם טען טענה כללית כי היה במשך שעתיים במקום מסוים, אך לא טען בדיק הican היה, ולכן, לא ניתן בדיקה. מה גם שהסתבר, לגרסתו, כי שווארמאט פורד היה סגורה באותה עת, וה הנאשם טען כי הלך לאכול במקום אחר, אך לא ידע לומר הican מי ראה אותו שם.

מצופה מאדם החשוד בביצוע עבירה וטווען "במקום אחר היתי", שמסור פרטים מדויקים ככל האפשר על אותו "מקום אחר", הican היה, מה עשה שם, עם מי ישב, מי יכול לאמת את שהייתה במקום, על מנת לנ��ות עצמו מחשד. כאשר מדובר בישיבה במקום ציבורי כמו מסעדה, הדבר פשוט ביותר ונitin לבדיקה קלה. אך הנאשם בחר מטעמו, למסור תמונה מעורפלת של הדברים.

כך או כך, גם אם הייתי סבור, כי היה צריך בבדיקה הסרטונים במשעdet השווארמאט, ואני סבור בנסיבות שהיה בכך צורך, שעה שה הנאשם אישר בסופו של דבר, כי המקום היה סגור והוא היה "באיזור", הרי שימושה שישנו תמונה הממקמת את הנאשם בזירת הפשע, נשלת מניה וביה, טענת האליבי, על ידי אותה ראייה טכנולוגית חד משמעות, הממקמת אותו שם ושוללת את הימצאותו "במקום אחר".

עדותם של הנאשם הוותירה על בית המשפט רושם עגום, היא הייתה פתתלה, מתחכמת, רווית פירכות וככל שהעדי

התרשם בית המשפט, כי הנאשם מסר עדות מניפולטיבית שאין בה שמע אמת, ועל כן היא נדחתה בזיה כבלתי אמינה.

סוף דבר:

אשר על כן, לקביעתי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתוב האישום ולפיכך הנני מרשים את הנאשם בעבירות המוחסתות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים